

Stichting Downsyndroom

Down

Nr. 145, voorjaar 2024

up

Weet voor wie je zorgt
Simone en Susanne vertellen
over hun dochters Eva en Pippi

Downsyndroom
en honden

Eva wandelt
met de Alinker

Op vakantie
in het buitenland

Training met honden tegen hondenangst

Tekst: Gert de Graaf | Foto's: Gert de Graaf en familie Plas

Een hond kan een geweldige vriend zijn. Zie het hoofdartikel in deze Down+Up. Maar een hond kan ook onvoorspelbaar zijn en daardoor heel eng lijken. Aimée was panisch voor honden. Maar dat is nu heel anders. Dankzij een training met honden. Hieronder een reportage.

Twee honden: Charlie (bruin) en Biscuit (wit). Twee trainers: Chris Voorpostel en Anouk Wierema Kusters. Twee ouders: Josine Plas en Dirk-Jaap Plas. Verder: Aimée (18 jaar) en haar zus Manouk (20 jaar). Het is de avond van 19 december 2023. Ik bevind mij in een kleine gymzaal in Het Pontem, een school voor Speciaal Basisonderwijs in Enschede. Hier krijgt Aimée hulp bij hondenangst, in de vorm van een training met honden. De trainers nodigen haar uit om haar grenzen op te rekken. Ze leren haar de signalen die de hond afgeeft te begrijpen. Ze leren haar hoe je je gedrag afstemt op de hond. De honden lopen en springen door hoepels. De hele familie doet mee. Aimée geeft de honden opdrachtjes. Ze is hierin de afgelopen maanden enorm gegroeid.

Bang voor honden

Ik vraag Aimée na afloop wat zij het leukste vindt om te doen met de honden. Aimée: "Ik vind verstoppertje het leukst. Charlie moet zijn ogen dicht." Trainer Chris: "Bij Charlie kun je zijn oren over zijn ogen doen." Hij doet het voor. Aimée moet erom lachen. Chris: "En dan verstoppertje papa en mama, Aimée en haar zus Manouk en trainer Anouk zich." Moeder Josine: "Wat krijgt Charlie als hij ons heeft gevonden?" Chris: "Een

glas bier?" Aimée lacht en schudt nee. Josine: "Een brokje?" Aimée: "Ja!" "Aimée, ben je bang geweest voor honden?", vraag ik. Aimée: "Een beetje." "Nu ook nog?" Aimée: "Nee."

Een hond spiegelt heel primair hoe je je voelt.

Josine vertelt waarom ze zijn gestart met de hondenangst-training: "Aimée was heel erg bang voor honden. Via Facebook kreeg ik van iemand van onze kerk de tip om contact op te nemen met Chris van Kids4ward. Want mensen kunnen wel zeggen: 'Aai maar, hij doet niks', maar dat werkt niet. Hier heeft ze stapje voor stapje geleerd haar angst te overwinnen. Zonder iets te forceren, want als Aimée op een bepaald moment iets niet wil, dan gebeurt het ook niet. Voordat we aan deze training begonnen, kon je niet gewoon met Aimée gaan wandelen. Als er in de verte een hond aankwam, bevroor ze. Als de hond dichterbij kwam, begon ze hard te gillen. Nee, nu niet meer. Ze heeft geleerd dat je zo'n hond niet moet aankijken. Ze kan er nu beter mee omgaan. Alleen onverwachts hard geblaf blijft ze eng vinden."

Voorspelbaarheid

Trainer Anouk: "Toen Aimée bij ons kwam, zijn we eerst goed gaan kijken wie zij is. Aimée houdt van

stoere kleren en wil stoere dingen doen. Maar ze wil ook graag voorspelbaarheid. We hebben buiten gespeeld met Charlie. Aimée heeft geleerd om hem bevelen te geven. Charlie is een heel voorzichtige hond. Eerst lieten we Charlie heen en weer lopen tussen Aimée en haar zus Manouk. Er komt dan een hond op je af lopen. Maar je kunt Charlie door wijzen bevelen geven. Charlie luistert goed, dus je hebt er wat controle over. Op den duur mocht Charlie ook achter haar langs lopen, zelfs tussen haar benen door. Als een hond van achteren komt, dan zie je hem niet aankomen. Je moet dan meer

onvoorspelbaarheid aandurven. Of Aimée mocht een koekje op Charlies pootjes leggen. Eerst deed Manouk het voor. Daarna deed Aimée het. Aimée en Charlie werden vrienden.”

Trainer Chris: “Weet je wat we toen merkten? Aimée had geen Charlie-angst meer, maar nog wel hondenangst. We hebben daarom Biscuit erbij gehaald. Dat is de hond van Anouk.” Anouk: “Chris en ik zijn compagnons. Als Chris met zijn hond werkt, dan kijk ik naar de cliënt. Chris is gefocust op zijn hond. Ik kijk of het goed gaat met de persoon en geef Chris een seintje als dat nodig is. Als ik met Biscuit werk, dan kijkt Chris naar de persoon. Het is heel leuk om zo als team te werken.”

Vertrouwensband

Anouk: “Aimée vindt Biscuit wel spannender. Biscuit is wat sneller. Het is net Max Verstappen, zeggen we dan. Daar moet Aimée om lachen.” Chris: “We hebben veel gelachen met Aimée. Ze heeft humor.” Anouk: “We vragen Aimée altijd wat zij goed vindt. De eerste keer hebben we Biscuit zelfs teruggebracht naar de auto. Aimée wilde hem niet in de zaal. Nu mag Biscuit van haar los rondlopen.” Chris: “Biscuit mag nu zelfs achter haar langs lopen!” Anouk: “We konden heel snel een vertrouwensband met Aimée opbouwen.

Haar ouders vertelden dat ons. Dat vonden we een groot compliment. Door die vertrouwensband konden we goed met haar werken.”

Toen Aimée bij ons kwam, zijn we eerst goed gaan kijken wie zij is.

De trainers

Ik vraag aan de trainers of het werken met de honden hun volledige werkweek is. Chris: “Ik werk drie dagen per week met de honden en drie dagen als zorgcoördinator in het Voortgezet Speciaal Onderwijs op een school voor kinderen met een fysieke beperking. Anouk: “Naast werken met de honden, werk ik op een school voor Speciaal Basisonderwijs, als leerkracht en als ambulante begeleider in de school. Daar werk ik soms ook wel met Biscuit.”

Chris: “We hadden een schoolhond. Die ging weg. Toen heb ik Charlie aangeschaft als een soort van nieuwe schoolhond. Anouk wilde dat ook voor haar school. Zo kwamen we met elkaar in contact.” Anouk: “Vroeger had ik mijn eigen assistentiehond in verband met mijn reuma en het slecht ter been zijn. Die hond ging met mij mee naar school. Kinderen vonden dat geweldig. Daarom wilde ik graag, net

als Chris, een schoolhond gaan inzetten. Daarover heb ik Chris geraadpleegd." Chris: "Ik heb Anouk voorgesteld om samen een bedrijf op te starten." Anouk: "We zijn als bedrijf gecontracteerd bij de Twentse gemeenten als zorgaanbieder vanuit de Jeugdzorg. We zetten de honden in bij sociale vaardigheidstrainingen. We werken ook met kinderen met autisme en met kinderen die problemen op school ondervinden. We geven individuele trainingen, maar ook groepstrainingen, bijvoorbeeld voor faalangst bij pubers."

Jeugdzorg en onderwijs

Ik vraag of het moeilijk was de gemeente te overtuigen van het nut van de training voor Aimée. Vader Dirk-Jaap: "We hebben het bij de wijkcoach aangevraagd. Die vond het meteen een goed plan." Chris: "Wij moeten ons verantwoorden naar de wijkcoach. Maar, ik vind het ook een goede zaak om je te verantwoorden. Op die manier kan je laten zien dat je kwaliteit levert. Dus dat is eigenlijk fijn."

Chris: "Naast werk vanuit de Jeugdzorg begeleiden we scholen die een schoolhond willen. Een schoolhond wordt ingezet voor het onderwijs. Dat kan om sociale ontwikkeling gaan, maar honden worden ook gebruikt bij bijvoorbeeld het

leesonderwijs. Kinderen die moeite hebben met lezen, blijven de hond voorlezen. Die ligt gezellig met zijn kop op je schoot en als je ophoudt met lezen, dan staat de hond op." Anouk: "We hebben inmiddels zo'n veertig scholen hierin begeleid."

Chris: "Een hond heeft geen oordeel." Anouk: "Een hond spiegelt heel primair hoe je je voelt. Hij heeft geen verhaal over jou in zijn kop, maar hij voelt je wel aan. Als een kind bijvoorbeeld een grote mond heeft, maar zich innerlijk onzeker voelt, dan voelt de hond dat."

We hebben veel gelachen met Aimée. Ze heeft humor.'

Diploma

Vandaag was de laatste keer dat Aimée de hondenangst-training heeft gedaan. Ze ontvangt een diploma van haar trainers. Ze is trots. Om het te vieren mag Charlie zelfs een brokje weghappen van haar knie. En Biscuit krijgt een aai. Dat is spannend, maar Aimée doet het maar mooi.

Voor meer informatie over het bedrijf van Anouk en Chris: <https://kids4ward.nl/>